

אייר תש"ף, מאי 2020

**קצר וחטוף ושובר את הלב
לחשוב שהוא תכף ידעך
מבטו רק נפקח
- אך התחיל ללבלב
רק ניתן לי ותכף נלקח (דוד גרוסמן)**

הורים , אחים ואחיות משפחות שכולות יקרות,

**במערכה המתמשכת של עמנו במעלה הדרך לעתיד של ביטחון, חירות ושלוש,
אתם איבדתם את היקר מכל. שום מילה לא תקחה את הכאב, או תחזיר לכם
את שהיה ונלקח באותו יום שבו החשיך השכול על מפתן ביתכם. (בני גנץ,
רמטכ"ל, 2016)**

**ערב יום הזיכרון תש"ף, מאי 2020, מוכר אבל שונה מאוד, צפירת הזיכרון
המוכרת תשמע, היא עדיין מפלחת כל לב. אווירה אחרת, חרישית וקודרת
תשתרר ברחבי מדינת ישראל. קצבו של היום בדרך כלל איטי הרבה יותר,
והוא נבדל מקצב החיים התוסס של מדינתנו, לצערנו, השנה, הקצב בשגרת
היום יום הרבה יותר איטי והרחובות שקטים, וערב יום הזיכרון יהיה הרבה
יותר שקט. יחד עם זאת, ביום המיוחד הזה מתנגנים שירי ארץ ישראל היפים
והאהובים; נשמעים סיפורי קרבות ומורשת. יום הזיכרון לחללי צה"ל מציף את
הרגשות ומעצים את הגעגועים. אין לכם יום ללא געגוע. אתם מתגעגעים
היום ומתגעגעים בכל יום. יקיריכם חסרים לכם ברגעים הגדולים וברגעים
הקטנים, ברגעים השמחים וברגעים העצובים. בני המשפחות השכולות, ביום
המקודש הזה כאבן הפרטי, הופך ליגון לאומי. השנה לא תגיעו לטקס
המתקיים בבית ספרנו, אחוזה, זיכרון יוסף, אבל אנחנו מבטיחים לכם
שבצפירה הפותחת את היום המכונן הזה, אנחנו נעמוד בבתינו, נתכנס עם
משפחותינו לזכר יקיריכם.**

לנגד עיני כל אחד ואחת מאתנו תרצד הדמות האישית המוכרת של בן המשפחה, החבר, השכן או הידיד שנפל, תלמידינו מכירים את השמות מקיר הנופלים בכניסה לבית ספרנו ומתוודעים מדי שנה עם אלבום הנופלים ועם טקס לזכרם. השנה, תרועת החצוצרה לא תשמע בקהילתנו והדגל לא יורד לחצי התורן, אבל זכרם של יקיריכם יעבור כחוט השני מדור לדור בבית ספרנו.

משפחות יקרות, החללים שאירו לנו במוותם צוואה- להמשיך הלאה, לחיות ולשמוח - ולא לשקוע בזיכרונות הקשים ובכאב השכול, מדינתנו יודעת שכול וכאב אבל אנחנו מאמינים שיש להביט קדימה, להמשיך לחיות ולעשות מתוך תקווה לעתיד טוב

"כי במוותם ציוו לנו את החיים."

ענת דניאל מנהלת בית הספר,

הצוות החינוכי וצוות העובדים